

Sygn. akt II Ka 481/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2022 r.

sprawy **R. S. (1)**

oskarżonego z art. 158 §1kk w zb. z art. 157 §1kk w zw. z art. 11 §2kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 19 maja 2022 r. sygn. akt II K 1512/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 481/22
	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

II K 1512/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na treść orzeczenia, polegającego na wyrażeniu poglądu, że oskarżony R. S. (1) nie dokonał zarzuczonego mu czynu, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż sprawcą był oskarżony	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wprawdzie kolejność zarzutów, zawartych w apelacji, nie jest prawidłowa, bowiem błędne ustalenia faktyczne są następstwem niewłaściwej oceny materiału dowodowego, nie ma to jednak wpływu na zasadność samego zarzutu. Zbyt powierzchownie oceniając zebrany materiał dowodowy Sąd I instancji pominął dowody, wskazujące na sprawstwo oskarżonego i błędnie ustalił, że oskarżony nie był obecny na miejscu zdarzenia i w nim nie uczestniczył, mimo iż zebrane dowody (o czym poniżej) nakazują dokonanie ustaleń przeciwnych.		
Wniosek		
o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny	

	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Trafność zarzutu skutkowała zasadnością wniosku		
3.2.	obrazy przepisów postępowania, tj. art. 4 kpk i art. 7 kpk, mającej wpływ na treść wyroku, poprzez nadinterpretację istotnych okoliczności oraz poczynienie ustaleń sprzecznych z pozostałym materiałem dowodowym oraz wadliwą ocenę tych dowodów, co w konsekwencji spowodowało niesłuszne uniewinnienie R. S. (1) od popełnienia zarzuczonego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd I instancji ocena materiału dowodowego, choć obszerna, jest jednak niepełna, wybiórcza, sprzeczna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Przede wszystkim zauważyć należy, że niewątpliwie sprawców pobicia pokrzywdzonych było więcej niż tylko zmarły M. W. (1), zaś nawet jeśli pokrzywdzeni nie byli w stanie ich rozpoznać, inne obecne tam osoby, mające lepsze możliwości obserwowania, innych uczestniczących w ich biciu wymieniali z nazwiska czy przezwiska. Faktem jest, że poszczególne wymieniane (w tym przez N. S. (1) i M. S. podczas rozmowy telefonicznej z policjantem Ł. P.) osoby, negowały swój czynny udział w tym zdarzeniu, jednakże		

byli oni wskazywani nie tylko przez rodzeństwo S.. Tak na udział M. M. od razu wskazał także w swych zeznaniach D. S.; M. M. (2) potwierdzał, że wskazany przez N. S. (1) B. K. (1) w rozmowie chwalił się, że skopał Ł. C. (a jego obecność tam potwierdzała również N. S. (2)). Także pokrzywdzony J. M. w sądzie wskazał, że na miejscu zdarzenia od razu była rozmowa o rozpoznaniu przez towarzyszące mu osoby uczestników, że N. S. (1) wymieniła nazwiska, między innymi S. i M., jakież wymieniał też M. S.. Podobnie D. S. zeznał, że w samochodzie M. S. mówił, kogo tam rozpoznał. Także A. M. zeznał, że M. S. tuż po zdarzeniu informował go o tym fakcie i wskazywał R. S. jako współsprawcę - na tyle wyraźnie i stanowczo, że postanowił to zweryfikować. Zeznania tych świadków Sąd uznał co do zasady za wiarygodne. Konkluzja, że N. i M. S. mogli fałszywie pomówić R. S. (1) o udział w pobiciu, jawi się jako mało prawdopodobna, skoro wskazali na udział oskarżonego (i zbieżnie z innymi świadkami na M. M. i B. K.) jeszcze na miejscu zdarzenia czy tuż potem, nie pozostawali w tym zakresie (wg ustaleń Sądu) pod wpływem J. M., Ł. C. czy innych osób i nie było czasu na niczym nie uzasadnione obciążenie go odpowiedzialnością za niepełniony czyn. To, że świadkowie stwierdzili, że R. S. (1) tam nie widzieli, o niczym nie świadczy - twierdzili też, że nie widzieli innych osób, które niewątpliwie tam były - np. T. G. nie widział N. S. (2), choć widział ją M. M., jej obecność potwierdzała J. P. itd.

Do tych dowodów dochodzi kontestowana przez Sąd I instancji relacja N. S. (2), która początkowo

nie wymieniała R. S. (1), ale potwierdziła relację M. M., że za J. M. kilka osób (w tym co najmniej trzech mężczyzn) pojechało samochodem, żeby się z nimi bić; wyjaśniła, że początkowo mogła S. „nie pamiętać”, będąc zdenerwowaną pierwszym przesłuchaniem. Zauważyć należy, że nikt go początkowo nie wskazywał, a uczestnicy i świadkowie wypierali się zarówno swej obecności, jak i bliższej wiedzy o zdarzeniu, co świadczy o pewnego rodzaju zмовie milczenia, być może wynikającej z tego, że głównym zainteresowanym (z racji powiązań z N. S. - i głównym agresorem) był M. W.. Jeśli więc nawet trudno uznać zeznania N. S. (2) za w pełni wiarygodne, to jednak z uwagi na zbieżność z innymi, uznanymi za godne wiary dowodami, nie sposób też w całości ich odrzucić.

Niewłaściwie Sąd przede wszystkim ocenił znaczenie dowodu z zeznań Ł. P., nie nadając mu należytej wagi. Świadek rozmawiał z N. i M. S. w krótkim czasie po zdarzeniu (które miało miejsce około godz. 1.00 w dniu 21 kwietnia 2018 r.), uzyskał od nich dość szczegółową relację o jego przebiegu oraz uczestnikach - ze szczegółami co do wieku, miejsca zamieszkania, powiązań towarzyskich, a zeznając w sądzie przytoczył nadto słowa N. S. (1), wykazujące prawidłowość tych danych - o ich weryfikacji na portalu Facebook. Jak wskazano powyżej, okoliczności sprawy wskazują, że oboje wymienieni nie mieli podstaw, bodźca osobowego ani też praktycznie czasu, by zmyślić relację o udziale w pobiciu m.in. R. S. (1). Jeśli więc od razu po zdarzeniu świadkowie wskazywali, przy tym wielu osobom, że R. S. uczestniczył w pobiciu, trudno ich relację obalić

<p>zeznaniami świadków S. i I., że oskarżony w dniu zdarzenia na pewno, bo jak zwykle, przebywał z kolegą i nie brał udziału w pobiciu - skoro mimo oczywistości tego faktu nawet oskarżony na pierwszym przesłuchaniu stwierdził, że nie wie, gdzie przebywał. Biorąc nadto pod uwagę godzinę zdarzenia trudno uznać za godne wiary, że świadkowie wiedzieli, gdzie wówczas rzeczywiście był oskarżony, jako że pojęcie "do późnych godzin" jest nieostre.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zdaniem Sądu odwoławczego prawidłowa ocena materiału dowodowego, w szczególności we wzajemnym, kompleksowym powiązaniu, prowadzi do konstatacji, że wiarygodna jest relacja, wskazująca na udział R. S. (1) w zarzucanym mu czynie. Nieprawidłowa, niezgodna z regułami z art. 7 kpk ocena dowodów, nienadanie części z nich należytego znaczenia, doprowadziła Sąd I instancji do dokonania błędnych ustaleń faktycznych, a więc niewątpliwie miała wpływ na treść wyroku. Z uwagi na niemożność wydania wyroku skazującego przy uniewinnieniu, przy braku podstaw do wydania innego rozstrzygnięcia, w pełni zasadnym był wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie</p>		

sprawy do ponownego rozpoznania
w I instancji.

**4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

4.1.

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności

**5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot utrzymania w mocy

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwiążle o powodach zmiany

**5.3. Uchylenie wyroku sądu
pierwszej instancji**

**5.3.1. Przyczyna, zakres i
podstawa prawna uchylenia**

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwiążle o powodach uchylenia

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
zasadność apelacji i treść art. 454 § 1 kpk, przy braku podstaw do rozważenia potrzeby wydania innego niż wyrok skazujący orzeczenia, np. o warunkowym umorzeniu postępowania, czyniły koniecznym uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Rozpoznając sprawę ponownie Sąd I instancji przeprowadzi przewód sądowy od początku w całości, wnikliwie przesłucha świadków, dążąc do wyjaśnienia przyczyn rozbieżności wewnętrznych w ich relacjach, jak też różnic z relacjami innych osób, tak przeprowadzone dowody podda prawidłowej, kompleksowej ocenie, mając na uwadze rozważania przedstawione powyżej, zaś na		

podstawie tej oceny dokona prawidłowych ustaleń faktycznych i dokona ich subsumpcji.	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku uniewinniającego R. S. (1)
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości
# w części	# co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana